

Trang trại cạnh nhà tôi là của ông bà Gregg. Nhà Gregg có hai người con và đều là con trai. Đó là Philip và William. Thành thạo tôi lại sang bên trang trại của họ để chơi.

Tôi là một đứa con gái và tôi tám tuổi.

Philip cũng tám tuổi.

William thì lớn hơn ba tuổi. Nó được mười tuổi rồi.

Cái gì nhỉ?

À, phải rồi.

Mười một tuổi rồi mới đúng.

Tuần trước, một chuyện rất buồn cười đã xảy ra với gia đình Gregg. Tôi sẽ kể cho các bạn nghe.

Việc mà ông Gregg và hai thằng con trai thích làm hơn hết thảy là săn bắn. Cứ mỗi sáng thứ Bảy họ lại vác súng vào rừng tìm những con chim và thú để bắn hạ. Kể cả Philip, dù mới tám tuổi, cũng đã có riêng một khẩu súng.

Tôi không thể chịu đựng được việc săn bắn. Tôi không thể chịu được. Tôi không thể cho rằng việc người ta bắn giết muông thú để tiêu khiển là đúng được. Đó là lí do mà tôi thường cố gắng can ngăn Philip và William. Mỗi khi sang chơi trang trại của nhà họ, tôi luôn cố hết sức để nói với họ về chuyện đó, nhưng họ chỉ cười vào mặt tôi.

Thậm chí một lần tôi nói về chuyện đó với ông Gregg, nhưng ông ta chỉ đi ngang qua tôi như thể tôi không có mặt ở đó.

Rồi thì, một sáng thứ Bảy, tôi thấy Philip và William đi ra khỏi khu rừng và đang khiêng một con hươu non rất đáng yêu.

Điều này làm tôi nổi giận đến nỗi phải gào lên với họ.

Hai thằng con trai cười sảng sặc và nhả mặt làm trò hề với tôi, còn ông Gregg thì bảo tôi đi về nhà và học cách cư xử đúng đắn.

